

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У ж 40/08
24.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Томислава Медведа, Обрада Андрића, мр Јадранке Ињац и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Надеждом Николић, записничарем, одлучујући по жалби АА, поднетој против решења Републичке изборне комисије, 02 број 013-1134/2008 од 20. марта 2008. године, у предмету заштите изборног права, у нејавној седници већа одржаној 24. марта 2008. године у 10,30 часова, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

АА, поднео је 22. марта 2008. године у 15,05 часова жалбу Врховном суду Србије, преко Републичке изборне комисије, која је овом суду достављена 23. марта 2008. године, у 10,30 часова, против решења Републичке изборне комисије, 02 број 013-1134/2008 од 20. марта 2008. године, којим је одбијен његов приговор поднет 19. марта 2008. године у 15,00 часова на члан 28. тачка 8. Упутства за спровођење Закона о избору народних посланика.

Жалилац, у поднетој жалби, наводи да је Републичка изборна комисија наведеним решењем одбила његов приговор на одредбу члана 28. тачка 8. Упутства за спровођење Закона о избору народних посланика и поред тога што је та одредба у супротности са одредбом члана 43. став 1. Закона о избору народних посланика којом је предвиђено да ће се изборна листа сматрати утврђеном ако је својим потписима подржи најмање 10.000 бирача. Истиче да нити поменути закон а ни Устав Републике Србије не дају могућност Републичкој изборној комисији да посебним упутством пропише да је за проглашење изборне листе политичке странке националне мањине потребно најмање 3.000 потписа бирача који је подржавају. Предлаже да Врховни суд Србије поништи решење Републичке изборне комисије, 02 број 013-1134/2008 од 20. марта 2008. године.

Одлучујући о поднетој жалби, која је благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица, Врховни суд Србије је, на основу члана 97. став 1. и 5. Закона о избору народних посланика („Службени гласник РС“, број 35/2000, ... и 109/2006), оценом навода жалбе и списка предмета ове правне ствари, нашао да жалба није основана.

Одредбом члана 95. став 1. Закона о избору народних посланика прописано је да сваки бирач, кандидат и подносилац изборне листе има право да поднесе приговор Републичкој изборној комисији због повреде изборног права у току избора или неправилности у поступку предлагања односно избора.

Из списка предмета произилази да је подносилац жалбе 19. марта 2008. године у 15,00 часова изјавио приговор Републичкој изборној комисији на члан 28. тачка 8. Упутства за спровођење Закона о избору народних посланика („Службени гласник РС“, број 28/2008), о коме је Републичка изборна комисија одлучила решењем 02 број 013-1134/2008 од 20. марта 2008. године, којим је одбијен његов приговор.

Републичка изборна комисија сматра да је прописивање 3.000 потписа бирача који подржавају изборну листу политичке странке националне мањине овом одредбом Упутства у свему у складу са уставним поретком и правним системом Републике Србије, међународно-правним контекстом тог поретка и система, до сада постигнутим нивоом људских и мањинских права, стеченим правима субјеката у изборном поступку и начелом правне сигурности, а све у циљу да се обезбеди пуна равноправност између припадника националне мањине и грађана који припадају већини.

У конкретном случају, имајући у виду неспорно чињенично стање и одредбе члана 9. и 95. Закона, Суд налази да је Републичка изборна комисија требало да одбаци као недозвољен жалиочев приговор на одредбе члана 28. тачка 8. Упутства, будући да приговор није изјављен због повреде изборног права у току избора или неправилности у поступку предлагања односно избора већ против подзаконског акта донетог на основу члана 34. Закона. Код таквог стања ствари ожалбеним решењем, по налажењу Суда, није повређен закон на штету жалиоца када је Републичка изборна комисија одлучивала о основаности приговора и исти одбила уместо да приговор одбаци.

Суд је ценио све наводе жалбе, али је нашао да не могу довести до другачијег решења ове правне ствари.

Са свега изложеног, Врховни суд Србије је на основу члана 97. став 4. Закона о избору народних посланика, сходном применом члана 50. став 4. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), у вези члана 49. став 1. истог Закона, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 24. марта 2008. године, Уж. 40/08

Записничар, Председник већа-судија,

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС